

tonigheid en stellooze eenvormigheid verving. Zeg het den dichter, dat de poëzie geen brood brengt hij licht u uit en toch zal hij zingen. Raad den kunstschilder palet en penseel, in het belang van zich en zijn gezin, met de kwast en den verpot te vervuilen; hij slaakt een zucht en schuldert voort. Leg den zanger het zwijgen op en ge verspoedde hem tot den dood, doch eer hem het hart breekt, barst de zwanevang in volle en rijke tonen uit de borst, die hare handen scheurde. Sluit den trekkel van midden van een warme pronkruimer in uwe sierlijke kooi, geef hem in overvloed al wat hem behaaglijk stemmen kan; het lied sterft hem in de keel en naar laat ge het deurtje der kooi open, nauw heeft het geopenste venster hem een enkele gelegenheid aan, of hij ontvult u en klapt wicket en scheert zich voort naar het warme Zuiden.

En gij durft dit schrijven als bijchrift tot een illustratie als welke we naast ons hebben liggen?

Ja, lezer, want evenzeer als we de zucht naar het verheven op rechten prijs weten te schatten, even sterk wenschen we te waarschuwen tegen die wrekenlijke washalzerij, uit niets dan hoogmoed en eersucht geboren, die niets beoogt dan den roem-sik den daer geweest, waar gij niet kondet of niet durfde komen? Evenmin als we den adelara zouden willen verhoeden de son in het aangezicht te vliegen, even sterk gijpen wij den koordansicht, die hoog boven de Niagara zijn vermetelheid tot vloed van den roekelosen luchtstrijder, die, eenvoudig om zine ijdelheid te verzoeken met de toelichtingen ener wuile menigte, met zijn parachute van een duivellingsgewekende hoogte neerdaalt. Wien de zucht tot het verheven in de ziel geschapen is, die is ernstig, kalm en bedachtzaam; en den moed om het gevaar te trotseren heeft hij vooral geput uit het bewustzijn, dat hij ijdele eersucht en dwaas ongeduld, ja, dat hij zichzelf heeft weten te bedwingen en te overheerschen.

Dit is ook o.l. het juiste standpunt. Pronkerij, waaghalzerij zij uitgesloten; maar voor het overige zijn ook die hooge bergen een deel van de wereld die God aan den mensch schonk, en wel juist dat deel waarin de mensch zoo klein, God zoo verheven groot is.

Ook dat heeft *Timotheüs* gevoeld, als hij schrijft:

Al wat daar voor den mensch groot en verheven is, draagt hij langs de helling der bergen tot den hemel op. Zie, een onwederstaanbaar verlangen grijpt hem aan, en uit de valleien van het dagelijksche leven drijft een nameelooz heimwee hem voort naar omhoog. Excelsior! Daarboven moet het heerlijk zijn! Onder hem sterft al meer het geluid van het zuchten en klagen der lijdende menscheid, de wijstok teekent niet langer zijn pad, en met het golvend goud van den granietkloof verdwijnt de grens ook van den arbeid onder zijn voet. Hieronder woud voort hem hooger, maar ook dit opent al meer zyne verborgen schijnhoeken voor het licht, en de pijnboom alleen verelt hem naar boven. De grens van den boomloof is bereikt. Slechts de alpenherder bezoekt met zyne kudde de groenende Senne, en al meer uit de verte klinkt den reiziger, naarmate hij stijgt, het hoorngehoel van het Kluereigen in het oer. Mos bedekt den rug der rotsen en uit de spleten en nerven boort de alpenroos alleen haar stengel omhoog, en werpt het kleed der eeuwige jeugd om den naakten schouder van deze reuzen der aarde. Een heilige stilte, nauw gestoord door den stouren sprong van de klippen, omgeeft hem. Loofrecht valt de zachte sneeuwvlak neder, al dichter en lijner, tot hij niets om zich heen aanschouwt dan witte kruinen en velden, met eeuwige sneeuw bedekt. Hoer, daar nu juist een beekje, daar ruischt uit de verte de bergstroom. Een kila huivering grijpt hem aan, een nevel omgeeft hem, een vreemd suizen vaart hem door het oor. Maar neen, een lieflijke zonnestraal drijft den nevel weg, een teug uit de veldflesch sterkt hem, de vrucht van den cacao verzacht de aandoening der keel, de ademhaling wordt van haar beklemming bevrijd; hooger stijgt hij, al hooger! Hij hooft zich trappen voor zijn voet in den hoven bodem, hij grijpt het touw en slingert voort boven den afgrond, welks loodrechte wanden hem straks duizelen deden. En hooger, al hooger beurt hij zich aan het koort omhoog, totdat hij eindelijk den top bereikt, en nu ontdekt hij een panorama, even groot als schoon, geheel in overeenstemming met de heilige stilte, welke hem omgeeft. Bergen van ijs stapelen zich op, en onafzienbare glansrijke schaven zich, door de warme lenten van de ijstouwen loegemaakt, ommerbaar voort naar beneden. Hier, in het allerheilige van den Alpenpeinst, buigt ook de priester van het ongelooft de stramme knie, en zelfs een Voltaire roept getroffen:

Ja, waarlijk, de Alpen heilene een God!

Doch niet alleen de behandeling, ook de keuze van onderwerp mag ten deze in *Timotheüs* geloofd.

Officiële Berichten.

(Met verkorting uit het Kerkblad van 9 October).

Classis Zutphen, gehouden te Wintervijk, 18 September 1896.

Da Tenkin is praeses. De kerk van Doersburg, wederom vertegenwoordigd, wordt door den praeses welkom geheten, hetwelk door een der afgevaardigden wordt beantwoord. Naar aanleiding van een schrijven van eenen broeder uit eene der kerken over het gebruik van alcoholische dranken, besluit de Classis, dezen broeder te verwijzen naar hetgeen de laatste algemeene Synode te Middelburg hieromtrent in de 33ste zitting heeft besloten.

Naar aanleiding van een schrijven van den kerkraad van Aalten B, besluit de Classis voortaan de approbatie van beroep en ontslag van een dienaar des Woords in eene weilige Classicale vergadering te doen plaats hebben.

Voorts benoemt de vergadering, naar aanleiding van datzelfde schrijven, Da. Lindeboom, Dr. Fransen en Da. Van Dijken tot deputaten tot het opstellen van een rapport ter beantwoording van de vraag: op welke wijze kunnen de kerken der Gereformeerde kerken hunne roeping ten opzichte van hen, die zich niet onder hun opzicht stellen, het best vervullen?

Aan Doersburg wordt naar aanleiding van eene desbetreffende vraag, het advies gegeven, met een lijst der vroegere leden der Gereformeerde kerk rouw te gaan om te weten te komen, wie na de scheuring tot de Gereformeerde kerk behooren.

Theologische School.

Het Admissie-examen had, volgens de gedane oproeping, de vorige week aan de Theologische School plaats, en werd overeenkomstig de jongste besluiten der Synode en der Curatoren ingericht.

Van de een en twintig aspiranten waren er achttien voor de Gymnasiale en drie voor de Theologische opleiding opgekomen.

Het Admissie-examen voor het Gymnasium werd afgenomen door de Literaire Leeraars, — van welke, zooveel doenlijk, ook de nieuw-benoemde aanwezig waren, — tegenwoordigheid der Commissie van Toezicht over het Gymnasium.

Voor de 1e Klasse van het Gymnasium werden na onderzoek als leerlingen toegelaten: J. H. Broekrolofs, H. J. Hoksbergen, J. Lammeijns, S. O. Los, K. van der Veen en J. N. Vermeulen.

Voor de 2e Klasse: H. H. Schoemaker en N. J. Trening.

Voor de 3e Klasse: K. J. van Dijk, H. A. Kievits, M. F. Stolk en G. Veldman.

Voor de 4e Klasse: M. Elzinga, G. de Jager,

A. A. Koppe, W. J. Koppe en J. J. Wielenga. Voor de 5e Klasse: H. P. M. de Waile.

Donderdagvoormiddag werd het Admissie-examen voor de Theologische School afgenomen door het College van Hoogleeraars, bijgestaan door eenige Literaire Leeraars.

De uitslag was, dat als Studenten aan de Theol. School ingeschreven werden de heeren: A. van Dijk, voorzalen van het Litt. Diploma onder Theologische School, G. H. Dijkstra en D. Pol.

Vrijdagavond werd de Cursus geopend door den Rector der Theologische School, Prof. M. Noordzij.

Zew. knoopte zyne ernstige toespraak vast aan Jesaja 40, te beginnen bij vers 21.

Aan belanghebbenden, en ook op gedane navraag, zij verder bericht ten behoeve der correspondentie, dat van het College van Hoogleeraars de voorzitter is:

Prof. M. NOORDZIJ, Rector,

en Prof. P. DIESTERVELD, Secretaris.

Van het College van Leeraars aan het Gymnasium:

de Heer J. S. KAPTEIJN, fungerend Rector,

en de Heer J. V. D. VALK, Secretaris.

Het Secretariaat van het Doe. College van ondergeteekende is hiernaede opgehouden; hoe-wel zyne nieuwe functie D. V. eerst 30 Januari a.s. intreedt.

C. MULDER.

Kampen, 9 October, 1896.

Generale Kas voor Emeriti Pred.,

Pred. Wed. en Wazen.

Deputaten der Generale kas, vergaderd te Utrecht den 30en Sept. j.l., gehoord hebbende het verslag van den Algemeenen penningmeester der kas, hebben besloten een dringend verzoek te richten tot de Gereformeerde Kerken in Nederland, om dit jaar eene derde collectie ten behoeve der kas te willen houden.

Ook werden de kerken, die de tweede collectie nog niet hielden, dringend vermaand, dat zoo spoedig mogelijk te doen. Voor de uitbetaling toch op den eersten October was pl. m. f. 3000.— te weinig in kas. Dit tekort zal, als alle kerken de tweede collectie hebben gehouden, wel gedekt zijn, maar dan is er voor den eersten Januari opnieuw een som van pl. m. f. 6000.— noodig. Zonder eene derde collectie komen de gelden er niet en kan de penningmeester aan de verplichting der kas niet voldoen.

Door het besluit der Generale Synode te Middelburg leven we tot Januari 1898 in den tijd van overgang, waarin de behoefte aan geregeld collecteren niet minder is dan te voren, al de penningmeester niet in groote moeilijkheden geraakt.

Wilt daarom, broeders, den penningmeester verblijden door milde en tijdig gehouden collecten, want de verlichting der kas is immers de verplichting der kerken.

Namens Deputaten der Kas,

A. VAN DER SLUIS, Voorz.

H. BEINK, Secretaris.

G. BRUGSMAN, Penningm.

Voor Kinderen.

XXI.

EEN VECHTGRAAG „GEESTELIJK.”

In zijn paleis te Keulen wandelde aartsbischop Sifried van Westerburg, een man van hoogte en forsche gestalte, onrustig op en neer. Hij was juist teruggekeerd van een krijgstocht tegen de stad Limburg, de oude hoofdstad van het hertogdom van dien naam, thans een stedeke, 't welk ge nog vinden kunt inassen Verviers en Aken, in Belgisch Limburg.

Een ontzaglijk zwaard dat de bisschop nog droeg, bewees met welk doel hij was uit geweest. Het zwaard behoorde trouwens in dien tijd tot de uitrusting van vele „geestelijke heeren”, denkt maar eens aan onze bisschoppen van Utrecht. Geheel valsche pasten zij het woord onzes Heeren toe: „Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.”

Het gebod des Heeren, om geen goud of zilver of kopergeld in den gordel te hebben, noch male, noch buidel, lieten deze heeren geheel rusten. Zij kleedden zich prachtig en waren op geld belust. De wapenen hanteeren was hun eigen, doch de wapenrusting die Paulus na beschrijft in Efeze 6: 10-17 droegen er al zeer weinige. Zij zwaaiden liever het ijzeren zwaard dan het zwaard des geestes en sloegen meer wonden dan zij heelden. 't Is opmerkelijk dat de uitvinder van het buskruit, dat geweldige moordtuig, een monnik was.

Toch waren niet alle „geestelijken” zoo wereldsch. Men vond ook in die ruwe tijden, waarin het geloof zeldzaam en de kerk bedorven was, toch ook nog mannen die geleid werden door des Heeren geest, en die den vrede door het bloed des kruises predikten, al was 't ook niet zoo klaar en vrij als wij die prediking mogen ontvangen.

Maar tot die vredelovendigen behoorde bisschop Sifried van Keulen niet. Hij was een ruw, geweldig man. 't Liefst bevond hij zich in 't strijdgewoel; de trompet klom hem veel liever dan de kerkklok. Op 't oogenblik waarvan wij spreken, lagen er donkere wolken op zijn voorhoofd, terwijl hij driftig heen en weder liep.

„Waarom is mij dan geen bode gezonden”, zoo grauwe hij een monnik toe, die ootmoedig in zijn nabijheid stond, doch (misschien veiligheidshele) bij de deur.

„Hoogwaardige Heer”, antwoordde de monnik met zachte stem, als vrede hij door luid spreken den toorn des aartsbischops nog meer op te wekken, „wij hebben u een bode achterna gezonden, maar hij is op Keulsch gebied in 't bosch overvallen en bijna doodgeslagen. Met wonden bedekt sleepte hij zich met moeite vandaar, en ligt nog in 't ziekenhuis.”

„O, dat Keulen, altijd weer Keulen!”, schreeuwde de aartsbischop, rood wordend van toorn. „Ik heb een lange rekening met die stad, maar die ure komt dat ik wrake zal nemen”, en hij sloeg op zijn zwaard, dat het kletterde. „En is die bedrieger nog in Nuyts?” ging hij voort.

„Ja, Hoogwaardige Heer. Hij is van Keulen naar Nuyts gegaan en wandt daar gastvrij opgenomen. Ook elders hangt er velen hem aan, wilt zij hem voor den waren keizer Frederik houden.”

„Die domme gekken!” riep Sifried spottend. „Elken zot loopen ze na. Maar wat te doen. 't Kost me weinig aan het bedrog een eind te maken, maar wie zou er voordeel van hebben?”

„Koning Rudolf zeker!”, antwoordde de monnik, met een boosaardig lachje.

Koning Rudolf! heerschte de aartsbischop, „ja ja, ge hebt gelijk. Hij alleen zou er baat bij hebben. Wat ons betreft, is het even goed, dat er een ander op den troon komt, al was 't ook een bedrieger. Rudolf heeft aan mij niet verdiend, dat ik iets voor hem doe. Heeft hij mij niet

verleden jaar gedwongen, de tol, die ik aan den Rijn had ingesteld en die zoo goed opbracht, weer af te schaffen? Laat hem nu dan ook maar zelf zien, hoe hij 't root. 't Kan hem best zijn kroon kosten, want hij heeft veel vijanden, die er maar op wachten om hem den bons te geven.”

„Maar”, merkte de monnik op, „als Rudolf nu zijn mededinger overwint? Zal hij zich dan niet wreken op degenen, die hem niet geholpen hebben?”

„Hm, hm,” liet de bisschop hooren, „ik zit welbeschouwd in een misselijk gevoel. Wat te doen? Maar stil, daar valt me iets in. Een spotlach vlieg over zijn trekken. „Hoor eens,” sprak hij tot den monnik, „ik leg u het zwijgen op! Rept gij een woord van mijn bedogelingen, dan zult ge 't met uw leven moeten. Gij weet dat mijn toorn schrikkelijk kan treffen.”

De monnik boog, terwijl hij sprak: „Uw aartsbischoppelijke genade kan op mijn stilzwijgen rekenen.”

„Zoo hoor dan!”, vervolgde de geestelijke heer, terwijl hij fluisterend zich tot het oor van den monnik boog, als om zijn geheim zooveel mogelijk te verbergen, „ik zal mijn krijgslieden oproepen, naar Nuyts trekken en de uitlevering eischen van den bedrieger. De Nuyters zullen zeker mijn elsch afwijzen, want zij haten mij. Dan zal ik een tijdlang de stad belegeren en in schijn alles doen om haar te veroveren, doch trek na een poos weer af, als had ik niets kunnen uitrusten. Dan heb ik tegenover den koning den schijn van trouw bewaard; voor 't overige moet hij zelf maar zien hoe hij 't maakt.”

„Een voortreffelijk plan!” — sprak de monnik, „maar... als Rudolf nu den bedrieger eens ook niet overwint, wat dan?”

„Dan”, was 't antwoord, „zullen we alweer zien. Eerst moet blijken, dat de koning mij niet missen kan. Dan zal ik mijn hulp aanbieden. Maar waarlijk, hij zal er duur voor moeten betalen.”

De monnik verliet, en de aartsbischop toefde geen oogenblik om alle maatregelen te nemen ter verwezenlijking van het voornemen, dat we zooveel hebben meegedeeld. Aanstands werden boden uitgezonden om een deel van den heilbar — d. i. degenen die in den strijd moesten trekken — welke aan hem dienstplichtig was, op te roepen. De gewapenden moesten bijeen komen in een dorp, niet ver van de stad Keulen. Wat de stad zelf betreft, daar mocht de aartsbischop volgens het oude en deugdelijk beschreven recht, geen krigslinden houden. Bovendien zagen we reeds hoe de Keulenaars en hun aartsbischop elkaar dooddelijk haatten. Gij begrijpt ook, hoe veel geestelijke zegen de stad door zulk een geestelijk heer ontvangen kon. Van hulp uit Keulen was dus wel geen sprake.

HOOGHEER.

Gereformeerde Gezondheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Rhooen c. a., J. van Henten te Baarbrugge, — S. Gravendijk, G. a., C. J. Kapteijn te Andel (N.-Br.) — Bierlings (d. Goen) N. H. Koen te Wansveld (d. Dokkum), — Oostburg, W. Goedhuis, cand. te Amsterdam. — Kamerik, J. Dijkstra te Joure. — Franeker, A. van Doorn te Axel. — Baarn, W. den Hengst te Veenendaal. — Amst.-Vollenhoven, B. C. Hoek te Schettens. — Hattem, H. Bulder te Ten Post.

AANGENOMEN: Ridderkerk, E. J. de Groot te Koudekerk (Zeel.). — Zalt-Bommel, H. Buitenhuis te Sleuwyk (d. Almkerk).

BEDANKT: Rinsomageest c. a., J. Hanis Pz. te Oosterbierum. — Oudege, S. Dames te Murmerwoude. — Wesp, W. Breukelaar te Halfweg.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Berkenwoude, W. P. Moulijn te Oorschot. — Kockange, Dreischot, Stavense in Oudenhoorn, A. Burger, cand. te Deventer. — Boven-Carpel, D. A. Brinklerik te Neebe (G.) — Hoogeveen, J. de Lind van Wijngaarden te Utrecht. — Nijega, Elahuis, Zeevishuis, Medelhuis, Lettelbert, Emmatli en Garrelswier, C. Samplonius, cand. te Lijstgeest. — Denekamp, S. A. C. Kijnsberg te Boursvallen. — Middelrecht, A. F. Krull Jz. te Zeerijp (gem. t. Zand). — Colmschate, D. Gerretsen, cand. — Vriescheloos (toez.), J. van der Weide te Warkum. — Voorhuizen (toez.), E. J. Hommet te Staphorst. — Ter Apel (Westervolde), J. Jansma, cand. te Grijskerk. — Schore c. a., J. A. Wensink, cand. te Zutphen.

AANGENOMEN: Dinther, Heeswijk en Nistelrood, M. Wassenaar te Nieuweschans G. a. — Vluchtwedde, H. Hofstee, cand. te Finsterwold. — Stavoren, W. Groeneweg, cand. te Rotterdam. — Grijskerk, J. T. U. Laute te Otterland.

BEDANKT: De Vuursche, W. R. Kalkhoven te Kesteren. — Langerak, J. G. Bruining te Leerdam. — Rhemen, R. Jaarsma te Balk. — Bruijssse, D. J. E. Hupke, te Sprang. — Goes, H. Selma te Harlingen. — Loon op Zand, C. Waardenburg te Goedereede. — Minnertsge, W. Hulsbergen te Slochteren c. a. — Acquoy (gem. Beest), J. A. Wensink, cand. te Zutphen. — Puijck en Leeuwen, A. Burger, cand. te Deventer. — Kampen, J. Hoogstraal te Wageningen. — Waperveen, H. D. Hellema te Simonshaven en Biert. — Velzen (toez.) en Bieslinge, F. J. J. Loeff Az. te Helloo. — Oosterwijk, werd c. a., W. Groeneweg, cand. te Rotterdam. — Rijperkerk, Bleskengraaf en Hofwegen, E. S. Postma te Ameide. — Elburg, E. J. Hommet te Staphorst. — Streefkerk, P. J. Wauters te Rozenburg. — Usseloo, J. J. Knijper te Otterloo (gem. Ede).

Gebovmerden op DE HERRAUT wordt bevestigd verzocht, de abonnementsgelden over het 3e kwartaal, geëindigd 30 Sept., ten bedrage van f. 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,

Directeur-uitgever.

Amsterdam, Oct. 1896.

Advertentien.

Heden overleed onze geliefde Broeder, Behuurdbroeder en Oom, BORGERT FREDRIKS STEENBERGEN, in den ouderdom van bijna 72 jaren.

Uit aller naam,

K. F. STEENBERGEN.

Zuidwijk, 3 October 1896.

(Benige en algemeen hennisgeving).

L. G. WEISZ & Co.,

Commissarissen in Effecten.

Prinsengracht bij de Prinsensstraat,

No. 157.

AMSTERDAM.

Vrije Universiteit.

De Jaarlijkse Bidstond zal, zoo de Heere wil, gehouden worden op **Maandag 19 October c. r.**, des avonds te half acht uur, in de *Ketzergrachtkerk*.

Voorgangers: **Dr. K. FERNHOOT, Predikant te Utrecht** en **Dr. P. A. E. SILLEVIS SMIT, Predikant te Rotterdam**.

Namens het Locaal-comité „Amsterdam”,

H. POWELS, Voorzitter.

G. H. A. GROSEHEIDE, Secretaris.

Amsterdam, 9 October 1896.

Voor Heeren Directeuren, Curatoren, Professoren, Studenten en huns Dames, zullen op de onderste gaanderij tegenover den predikstoel plaatsen gereserveerd worden.

Er biedt zich aan een zeer bekwame

KEUKENMEID,

die uitstekende getuigschriften kan overleggen, in een stil gezin of bij eene eenige Dame of Heer. Adres per brief, letters C. C., bij A. TER WEEME, Boekdrukker te Rotterdam.

Uitgevers.

Ieden van eene der Gereformeerde kerken hier te lande, genegen in onderhandeling te treden voor de uitgave der *Acta van de Generale Synode*, worden uitgenoodigd zich ten spoedigste op te geven, per adres: **Dr. VAN SCHELVEN, te Amsterdam**, waarop hun de voorwaarden zullen worden medegedeeld.

VERSCHEENEN

bij de Uitgever **G. M. KLEMKER & Co.**

te **Goes**:

CHRISTELIJKE SCHEURKALENDER

voor 1897.

„HONIG UIT DE STEENROTS”.

Geheel nieuwe constructie. Prachtig schild. Keurige uitvoering. Netto druk. Pittige Bijbelische inhoud. Soliden verkoopders worden op aanvraag gunstige condities toegeestaan.

Bij den Uitgever **K. LE COINTRE, te Middelburg**, is verschenen en in den Boekhandel verkrijgbaar:

A. DE VLIET. De Egyptische Kerk. Een en ander over de Kopten, met een voorwoord van A. J. Hoogstraal. Prijs 40 Cent.

Over dit onderwerp bestaat in de Hollandsche taal bijna niets. De Schrijver geeft veel merkwaardig omtrent de arme Kopten.

Beknopt leerboekje voor Catechisanten en Zondagscholen. Prijs 5 Cent. 25 Ex. f. 1.—; 50 Ex. f. 1.75; 100 Ex. f. 3.—.

Zeer aanbevolen ter indeeling aan de leerlingen.

Photografie van de Generale Synode te Middelburg. Duidelijke voorstelling van eene Openbare morgenzetting. Prijs f. 1.20.

In lijst geheel gereed gemaakt f. 2.25 of f. 2.50 fr. p. p.

P. VAN EIJK.

Firma **JOHANNES KRAMER & Co.**, DAN 15-17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden A DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gelden worden op vertoon terugbetaald.

In mijne HOMEOPATHISCHE APOTHEEK te Amsterdam, zijn uitsluitend door mij verpakte en gepotentieerde medicamenten verkrijgbaar. Het Depot is in den laatste tijd aanmerkelijk vergroot. Ik verzoek vooral, om op het *Fabrieksmerk* te letten, daar dit wordt nabootst.

Men adresseere:

HOMEOPATHISCH GENERAAL-DEPOT,

Dr. WILLMAR SCHWABE, Amsterdam.

Leipzig, Oct. 1896. Dr. WILLMAR SCHWABE.

Samuel.

Geillustreerd Weekblad voor Jongelieden, onder Redactie van de H.H. Dr. N. A. DE GAAY FORTMAN, J. DE JONG, P. ORANJE en H. B. WEULAND JR.

Vraagt het *lste Nummer* aan uwen Boekhandelaar of aan den Uitgever A. J. H. FLORKE, te Hilversum.

Werkzame AGENTEN gevraagd.

Binnen enkele dagen verschijnt *Aflev. II* van de *Goedkope Uitgave* van:

Dr. A. KUYPER's Werken.

1ste Serie.

De EERSTE SERIE zal bestaan uit 16 à 17 afleveringen, ieder à 4 vel, bevattende de volgende deelen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH. afzonderlijk à f. 0.60, gebonden f. 0.80

HONIG UIT DEN ROTSSTEE, Deel I. f. 1.50, gebonden f. 1.90

UIT HET WOORD, Deel I. f. 1.75, gebonden f. 2.25

Idem, Deel II. f. 1.75, gebonden f. 2.25

De teekening op de 1ste Serie is opengesteld tot den prijs van f. 5.25. Zoodra deze Serie compleet is wordt de prijs verhoogd tot f. 5.60 ingenaaid en f. 7.30 gebonden.

DE UITGEVER

J. A. WORMSER, Amsterdam.

N.B. Thans zijn afzonderlijk verkrijgbaar ingenaaid; VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH en HONIG UIT DEN ROTSSTEE, Deel I, en UIT HET WOORD, Deel I. Banden worden vervaardigd, zoodat spoedig deze deelen ook ingebonden verkrijgbaar zijn.

DE ZEGEN DES HEEREN OVER ONZE KERKEN.

REDE,

ter inleiding op het gebed voor het samenkomen der Gereformeerde kerken in Generale Synode, gehouden in de Noorderkerk te Middelburg, op 10 Augustus 1896, door

Dr. A. KUYPER.

Prijs f. 0.35.

Amsterdam. J. A. WORMSER.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZONEN.

Belangrijk Bericht.

Daar voor velen de prijs van de origineele Photographie der Generale Synode te hoog is en men die toch gaarne zou bezitten, ben ik besloten aan al de koopers van het *Handboek der Geref. Kerken*, jaarg. 1897, als *gratis premie* aan te bieden eene prachtige afbeelding eener zitting